

РЕШЕНИЕ

№ 9362

гр. София, 20.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3273** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.68л от Закон за защита на потребителите.

Образувано е по жалба на „Билла България“ ЕООД срещу Заповед № 119/15.02.2023г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите, с която е забранено на дружеството да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1 от ЗЗП, при представяне на невярна информация в стопанисваните от него обекти за състава на предлаганите стоки, включително и за „ролца от раци свежи“.

Жалбоподателят поддържа, че посочените в заповедта обстоятелства са противоречиви и същата е издадена без фактическо и правно основание. В тази връзка изтъква, че в заповедта е посочено, че се издава след извършена проверка през месец февруари, но в посочения филиал 175 ВІLLА в [населено място], [улица], през месец февруари 2023г. са извършени две проверки, за които са съставени протоколи от 16.02.2023г. и 22.02.2023г., които обаче, са след датата на издаване на заповедта – 15.02.2023г. Освен това, поддържа, че за същото описано нарушение е издадено НП № 002021 от 24.07.2023г., което е отменено с решение на СРС - № 6041/29.12.2023г., тъй като не се установява да е извършено нарушение на норми на ЗЗП. В тази връзка поддържа, че оспорената заповед е необоснована и незаконосъобразна и прави искане да бъде отменена.

Ответникът по жалбата - председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез своя пълномощник оспорва жалбата. Заявява, че поради допуснатата техническа грешка на обжалваната заповед № 119 е изписана година „2023“, а върнатата е „2024“.

Поддържа и, че решението по делото за обжалване на НП касае отделно самостоятелно производство и не е обвързващо за настоящия процес.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното от фактическа:

С обжалвания административен акт на жалбоподателя – търговец е наложена по реда на чл.68л от ЗЗП забрана за прилагане на нелоялна търговска практика. Посочените в заповедта обстоятелства послужили като основание за издаването ѝ са, че във връзка с изпълнение на план-програмата за контролна дейност на КЗП съвместно с НАП и БАБХ, през месец февруари 2023г., инспектори на РД С., извършили проверка по спазване изискванията на ЗЗП в магазин № 175, в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя „Билла България“ ЕООД. Посочено е, че в хода на проверката е констатирано, че във витрина за риба и рибни продукти е изложен за продажба продукт с описание върху етикета: „ролца от раци свеж 100гр.2.45лв.“, а върху трайно залепен етикет върху продукта е изписана различна информация, а именно: „ролца от сурими охладени“ – съставки сурими /41%/ - месо от риба, стабилизатори – парт.№ С018 АСТИ447 4-1-срок 19.03.2023г. Въз основа на така изложените обстоятелства, органът е приел, че „Билла България“ ЕООД използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като предоставя съществена информация, необходима на средния потребител, което действие може да доведе до вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази практика, а именно – не се предоставя информация относно това, че ролцата от раци, които са изложени за продажба, всъщност не са ролца от раци, а сурими.

Към административната преписка са приложени и приети като писмени доказателства по делото – Протокол № 39 от заседание на КЗП проведено на 30.11.2023г.; Констативен протокол № К-2755364 от 22.02.2023г. издаден от инспектори в КЗП – РД-С.; Констативен протокол от 02.02.2023г. за проверка на документи, към който са приложени доказателства за доставка на ролца от сурими свежи 100 гр. и ролца от сурими свежи 250 гр., както и документи за произход.

Приложено е и копие от брошура на жалбоподателя, в която е рекламиран артикул „Рулца от раци замразени Vedenemo 250 г“.

Представени са още и АУАН и издадени наказателни постановления.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният акт е издаден в изискваната от закона писмена форма и от компетентен орган – председателят на КЗП съгласно 68л, ал.1 КЗП, но са основателни възраженията на жалбоподателя, че са налице несъответствия в описаните

обстоятелства, които водят до съмнение резултатите от коя проверка са дали повод за издаване на заповедта и по отношение на кой точно продукт.

Доколкото издадената от председателя на КЗП заповед по чл.68л, ал.1 ЗЗП, представлява изрично волеизявление на административен орган, с което се създават задължения за конкретен адресат и се засягат негови права и интереси, същата представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК и следва да отговаря на изискванията за форма и съдържание на ИАА уредени в чл.59, ал.2 АПК. Част от задължителното съдържание на акта са датата на издаване и подписа на лицето издало акта, на основание чл.59, ал.2, т.8 АПК. Съгласно изричната законова разпоредба, датата на издаване на акта, респ. в случая на заповедта по чл.68л, ал.1 ЗЗП, е част от задължителното съдържание на акта. В конкретния случай, посочената в обжалваната заповед дата на нейното издаване е 15.02.2023г. В становището на пълномощника на ответника, с което е изпратена административната преписка по делото се заявява, че е допусната ОФГ при изписване на годината в обжалваната заповед, като вместо правилното 15.02.2024г., е изписано грешното – 15.02.2023г. Действително, ако поради технически пропуск в акта е посочена грешна дата на издаване вместо действителната, същото може да се приеме за очевидна фактическа грешка. След като обаче, актът е вече издаден и връчен на адресата, поправката на допусната в него очевидна фактическа грешка може да се извърши само по специално предвидената процедура на чл.62, ал.2 АПК. Поправката може да се извърши само от органа, който е издал акта, дори и след изтичане на срока за обжалване. За поправката обаче, следва да се съобщи на заинтересованите лица, като актът за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в АПК ред. Тоест, изрично компетентен да извърши поправка на ОФГ в индивидуален административен акт е органът който го е издал – в случая председателят на КЗП. Такива правомощия няма негов пълномощник, както се заявява в приложеното по делото становище, нито съдът, разглеждащ жалба срещу акта. В предмета на съдебната проверка е дали са налице някои от основанията за незаконосъобразност на акта по чл.146 АПК, но съдът не може преценявайки законосъобразността на акта, да допуска и поправка на ОФГ в него по отношение елемент от задължителното му съдържание, в случая датата на издаване. След като компетентният административен орган – органът, който е издал акта – председателя на КЗП, не е приел, че следва да се извърши поправка по реда на чл.62, ал.2 АПК в него, и не е издал нарочен стабилен административен акт по реда на чл.62, ал.2 АПК, съдът следва да зачете, че датата на издаване на акта е тази която е посочена в него – 15.02.2023г. Не може да се приеме въз основа на становището на пълномощника на ответника, че е поправена ОФГ в акта касаеща датата му на издаване, тъй като, както се посочи по-горе, поправката на ОФГ се извършва от конкретно оправомощен орган по специалния ред на чл.62, ал.2 АПК.

В тази връзка са основателни възраженията на жалбоподателя, че актът е необоснован, тъй като не се подкрепя от доказателствата по делото. Липсват доказателства за посочените в заповедта обстоятелства послужили като основание за нейното издаване. Представеният с преписката КП № К-2755364 е с дата последваща датата на издаване на обжалваната заповед и не следва да се обсъжда. В приложеното копие от брошура се рекламира различен продукт, от посочения в заповедта. В брошурата се касае за продукт - „Рулца от раци замразени Vedenemo 250 г“, докато в заповедта е посочен продукт – „ролца от раци свеж 100гр.2.45лв.“, с така поставен етикет във витрина за риба и рибни продукти. Няма нито едно доказателство по

делото, че при проверка на магазин стопанисван от жалбоподателя, е установен етикет във витрина за риба и рибни продукти, с посоченото в заповедта съдържание - „ролца от раци свеж 100гр.2.45лв.“. Единственото доказателство е, че в брошура (без посочен период) се рекламира продажба на друг, различен продукт от посочения в заповедта - „Рулца от раци замразени Vedeneto 250 г“, която брошура обаче се явява неотнoсима, тъй като явно не касае продажбата на продукта, който е послужил като основание за издаване на обжалваната заповед.

След като обжалваният административен акт е издаден без да са налице посочените в него основания, същият е незаконосъобразен и следва да бъде отменен по жалбата на „Билла България“ ЕООД.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.1 АПК има жалбоподателят, в полза на който следва да се присъди сумата от 50 лева – платена държавна такса, както и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл.37 от Закона за правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], Заповед № 119/15.02.2023г. на Председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 150 лева – съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: